

Tárgy: ügyvédi mulasztás, megbízó tájékoztatásának elmulasztása, megbízás írásba foglalásának elmulasztása, vizsgálati és fegyelmi ügyben iratcsatolás elmulasztása

BUDAPESTI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG FEGYELMI TANÁCSA

Ügyszám: **2022. F.179/7.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2022. október 17. napján** megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

f e g y e l m i h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **4 (négy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el**, ezért

300.000 Ft, azaz Háromszázezer forint pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott 300.000 Ft, azaz Háromszázezer forint pénzbírságot, valamint 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára, az ügyszámra való hivatkozással.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

A bejelentő 2022. április 4. napján érkezett levelében az eljárás alá vont ügyvéd nem megfelelő jogi képviseletét és tájékoztatás elmulasztását kifogásoló bejelentést tett.

A Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa 2022. április 22. napján jogi képviselet nem megfelelő ellátásának, valamint tájékoztatás elmulasztásának kifogásolása tárgyában az előzetes vizsgálati eljárást hivatalból elrendelte, egyben felhívta az eljárás alá vont ügyvédet az észrevételei megtételére és az ügyben keletkezett, releváns iratok csatolására.

Az előzetes vizsgálati eljárás elrendeléséről a bejelentő tájékoztatásra került.

A fegyelmi biztos a 2022. június 20. napján kelt határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett. A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálat adatai alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő gazdasági társaság vonatkozásában a cégnyilvántartás felé módosítási kérelmet nem terjesztett elő (mivel a cégbéjegyzések 2020. március és 2022. február között kizárólag automatikus cégjegyzékmódosítási bejegyzést tartalmaznak), az ügyféllel nem tartott kapcsolatot, és nem tájékoztatta az ügy állásáról, így az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 1. § (1) és (3) bekezdését, 28. § (3) bekezdését, 29. § (1) bekezdését, továbbá az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 13.10. pontját, mellyel 4 (négy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló jelentést nem terjesztett elő, iratokat nem csatolt.

A fegyelmi tárgyaláson a bejelentő megjelent, az eljárás alá vont ügyvéd szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását nem mentette ki, írásbeli érdemi nyilatkozatot és iratokat továbbra sem csatolt.

A tényállás:

A bejelentő a külföldi cégének magyarországi fióktelepét kívánta korlátolt felelősségű társasággá alakítani. A bejelentő párja és az eljárás alá vont ügyvéd között több éves szakmai kapcsolat volt, így az ismeretségből fakadó bizalom alapján felkérte a feladatra, aki elvállalta azt, kivitelezhetőnek tartotta szakmailag is.

A bejelentő 2021. év március-április környékén több alkalommal is beszélt az eljárás alá vont ügyvéddel, valamint e-mail levelezést is folytattak, amelynek eredményeképpen a bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd által előkészített dokumentumokat (változásbejegyzéshez szükséges módosítások, kétnyelvű adásvételi szerződés, hozzájáruló nyilatkozat, adatkezelési nyilatkozat, egyéb 1-2 oldalas dokumentumok) az ügyvédi irodában aláírta. Megbízási szerződés nem készült, és az aláírt dokumentumokból sem eredeti, sem elektronikus példányt nem kapott.

A bejelentő az aláírással egyidejűleg tízezer forint körüli nagyságrendben készpénzt adott át eljárási illetékre, amelyről bizonylatot nem kapott. A bejelentő az eljárás alá vont ügyvéddel folytatott e-mailváltásokat a tárgyaláson csatolta, amelyek tartalmából egyértelműen megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízás teljesítésére kötelezettséget vállalt, és azt meg is kezdte.

A csatolt levelezést, valamint a dokumentumok aláírását követően a kapcsolattartás elnehezült, az eljárás alá vont ügyvéd a megkeresésekre nem válaszolt, egy alkalommal (kb. 2021 október táján) arról tájékoztatta a bejelentőt, hogy a cégbíróság nem dolgozta még fel a beadott anyagot, és annak állását a bejelentőnek nem is áll módjában leellenőrizni vagy esetleg befolyásolni, mivel ahhoz csak az eljárás alá vont ügyvéd férhet hozzá.

A bejelentő, akinek az eljárás alá vont ügyvéd magatartása és kifogásai gyanússá váltak, végül telefonon felvilágosítást kért a cégbíróságon, és így jutott tudomására, hogy semmilyen változásbejegyzési eljárás nincs folyamatban a céggel kapcsolatban.

Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló jelentést nem terjesztett elő, iratcsatolási kötelezettségének nem tett eleget.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos végindítványában indítványozta a fegyelmi eljárást kezdeményező határozattal megegyező tényállás megállapítását azzal a kiegészítéssel, hogy a bejelentő által tett személyes nyilatkozat alapján kétséget kizáró módon megállapításra kerülhetett, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő között létrejött megbízás a bejelentő külföldi vállalkozása magyarországi fióktelepe átalakítása tárgyában.

Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 1. § (1), 1. § (3), 28. § (3), 29. § (1) bekezdését és az ÜESZ 13.10. pontjának rendelkezéseit, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározottak szerinti 4 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el (1 rb. megbízás nem teljesítése, 1 rb. megfelelő tájékoztatás elmaradása, 1 rb. írásba foglalás elmaradása, 1 rb. iratcsatolás elmulasztása), mindezekre tekintettel pénzbírság büntetés kiszabását indítványozta – ennek mértékét 100.000.-Ft-ban jelölte meg –, továbbá kérte az eljárás alá vont ügyvédnek a költségekben történő marasztalását.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa az alábbiak szerint megalapozott.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvénynek (a továbbiakban: Üttv.) a fegyelmi felelősség megítélése alapjául szolgáló anyagi jogi rendelkezései 2018. január 1. napján léptek hatályba.

A jelen fegyelmi eljárásra alkalmazandó, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: FESZ) 1.4. pontja értelmében a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

A FESZ 42.2. pontja alapján pedig e szabályzat rendelkezéseit a 2019. január 1-jét követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.

A jelen ügyben kifogásolt ügyvédi magatartás 2021. februárban kezdődött, és azóta tart, így mind az anyagi jogi normák, mind az eljárás tekintetében az Üttv. és a FESZ rendelkezései az irányadóak.

Az Üttv. 107. § értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, (...)

Az Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdése értelmében:

(1) Az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül - az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita - lehetőség szerinti - megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.

(...)

(3) Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 28. § (3) bekezdése értelmében:

A felek eltérő rendelkezése hiányában a megbízási szerződés alapján a megbízott jogosult és kötelezett minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár, továbbá a megbízót megillető pénznek vagy dolognak és az eljárási költségeknek az átvételére is.

Az Üttv. 29. § (1) bekezdése értelmében:

A megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ) 13.10. pontja akként rendelkezik, hogy *az ügyvédi tevékenység gyakorlója a tájékoztatás, a megbízás teljesítésének elmulasztásával, a személyes kapcsolattartás mellőzésével, vagy más magatartásával nem veszélyeztetheti az ügyfélnek az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalmát.*

A jelen fegyelmi eljárásban kizárólag azt kellett eldöntenie a Fegyelmi Tanácsnak, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek a bejelentő által leírt magatartása megvalósított-e fegyelmi vétséget. A Fegyelmi Tanács nem foglal állást abban a kérdésben, miszerint az adott / vállalt jogi tanács tartalma egyébként a bejelentő által elért kívánt cél megvalósítására alkalmas lett volna-e, mivel a szakmai tanács érdemi felülvizsgálata nem tartozik a Fegyelmi Tanács hatáskörébe, mindettől függetlenül a Fegyelmi Tanács megjegyzi, hogy az ügyvéd akkor jár el megfelelően, ha az ügyfelét a jogilag nem kivitelezhető kérésére figyelmezteti.

Jelen esetben a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentővel a cégmódosítás érdekében kapcsolatot vett fel a találkozójuk egyeztetése miatt, valamint az eljárás menetéről e-mailben is egyeztettek több alkalommal.

A bejelentő által csatolt e-mailek tanúsága szerint a cégmódosítás lebonyolítására is e-mail útján egyeztettek időpontot, mely alkalommal az eljárás alá vont ügyvéd a cégmódosítás alapjául szolgáló okiratokat íratott alá bejelentővel, eljárási illetékre pénzt vett át, a bejelentő által – kérésre – rendelkezésére bocsátott személyes adatokról feltehetően ügyfélazonosítást is végzett. A bejelentő személyes meghallgatása során olyan részletességgel tárta fel a találkozó és az aláírás körülményeit, az aláírt dokumentumok körét, hogy kétséget kizáróan megállapíthatóvá vált, hogy a felek között a cégmódosítás tárgyában megbízás jött létre, azonban a megbízás írásba foglalására nem került sor.

A „dokumentumok” aláírását követően a bejelentő nem tudott a továbbiakban kapcsolatot létesíteni az eljárás alá vont ügyvéddel, aki hosszú ideig elérhetetlen volt, sem telefonra, sem e-mailre nem válaszolt, majd 2021. év vége felé annyit mondott a bejelentőnek, hogy „a bíró választ várja, mert még nem született érdemi döntés”. A bejelentő telefonon próbált nyomozni az ügyében, így jutott a tudomására, hogy nincs cégeljárás folyamatban, mely tény a vizsgálati szakban a fegyelmi biztos által beszerzett e-cég betekintő adatai is igazoltak. (A kérdéses időszakban, azaz 2020. március és 2022. február között semmilyen kérelem nem érkezett a bíróságra.)

A fenti információ nyilvánvalóan alkalmas volt arra, hogy egy jogban nem jártas, laikus embert hitegessen, és téves hiszemben tartson az eljárás menetével – valamint az eljáró ügyvéd szakmai alkalmasságával – kapcsolatban, ami normál esetben nem tarthatott volna tovább néhány hétnél. A cégmódosítás – különösen mivel elektronikus eljárás – könnyen kezelhető, jól bevált gyakorlaton alapul, és nincs olyan, hogy fél évig nem történik semmi, olyat pedig különösen nem lehet mondani egy ügyfélnek, hogy csak az ügyvéd férhet hozzá az iratokhoz. Természetesen előfordulhatnak kivételes, elhúzódó esetek, amely nem feltétlenül jelenti az eljáró ügyvéd hibáját, negligenciáját, azonban épp az ügyvédi tevékenységre vonatkozó, idézett szabályokból következne az a kötelesség, hogy az ügyvéd mindent megtegyen annak érdekében, hogy az általa képviselt ügyfél érdekét, ügyét mihamarabb előmozdítsa, utánajárjon, és az ügyet ne hagyja magára.

A jelen ügyben azonban nem a fenti negligencia ténye került megállapításra, hanem ennél sokkal súlyosabb vétség, nevezetesen, hogy az eljárás alá vont ügyvéd be sem adta a módosítási kérelmet, azonban hosszú időn át, valótlan állításokkal azzal hitegette a bejelentőt, hogy rajta kívül álló okokból nem halad az ügye.

Az eljárás alá vont ügyvéd a terhére rótt magatartást nyilvánvalóan szándékosan követte el, mert az eljárás alá vont ügyvéd a cégmódosítást nem elfelejtette, hanem nem is adta be, és amikor az ügyfél többszöri figyelmeztetése alapján felismerhette volna a mulasztást, azt később sem pótolta, tehát tudatosan fenntartotta a mulasztást, és valótlan tényállításokkal téves hiszemben tartotta az ügyfelet.

Az eljárás alá vont ügyvéd érdemben nem nyilatkozott a bejelentő által előadottakra, iratokat nem csatolt, így a Fegyelmi Tanács alappal vélelmezte, hogy a bejelentésben foglaltakat nem vitatta. A Fegyelmi Tanács ennek okán megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a fenti magatartásokkal iratcsatolási kötelezettségének nem tett eleget, a megbízást nem foglalta írásba, a szóban kapott és általa elfogadott megbízást nem teljesítette, az ügyféllel szemben tájékoztatási kötelezettségét nem teljesítette.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fenti mulasztásaival, így a megbízás nemteljesítésével, a tájékoztatás elmulasztásával, a megbízási szerződés írásba foglalásának elmulasztásával, valamint iratcsatolási kötelezettsége elmulasztásával **négyrendbeli, szándékos fegyelmi vétséget követett el.**

Az *Üttv. 109. § (1)* bekezdése alapján a Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével - ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak - mérlegelési jogkörében szabja ki.

Súlyosító körülményként vette figyelembe a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nagyon rövid ideje tartó ügyvédi tevékenysége során követett el ilyen fokú szándékos fegyelmi vétséget. További súlyosító körülményként értékelte a Fegyelmi Tanács a fegyelmi vétség elkövetésének a módját, azaz, hogy hosszú időn át hitegette, valótlan tényekkel tévhitben tartotta az ügyfelet, akiben az ügyvédbé, ügyvédségbe vetett bizalma alapján fel sem merült, hogy egy ügyvéd megtévesztheti a saját ügyfelét, ezért hosszú ideig máshoz nem fordult, ügye továbbra sincs elintézve. Az eljárás alá vont ügyvéd magatartása az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalom megrendítésére alkalmas.

A Fegyelmi Tanács azt is megjegyzi a büntetés kiszabása körében – különös tekintettel az eljárás alá vont ügyvéd rövid praxisára –, hogy a Fegyelmi Bizottság töretlen gyakorlata értelmében a Kamara, valamint a fegyelmi eljárás ilyen fokú negligálása nem elfogadható magatartás.

A fegyelmi büntetés kiszabása körében a Fegyelmi Tanács mindezért nem osztotta a fegyelmi biztos pénzbírság mértékére vonatkozó indítványát, figyelemmel a cselekmény tárgyi súlyára és a szándékos elkövetésre tekintettel, valamint az eljárás alá vont ügyvédnek a fegyelmi eljárást teljes mértékben figyelmen kívül hagyó magatartására. Mindezekre is tekintettel a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd számára a jelen eljárás preventív célt szolgál, így a pénzbírság összegét a fegyelmi biztos által indítványozottnál jóval magasabb, 300.000 Ft összegben határozta meg.

Tekintettel arra, hogy a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét megállapította, az *Üttv. 142. § (2)* bekezdése és a FESZ 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás 80.000 Ft átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni fellebbezési jog az *Üttv. 135. §-án* alapszik.

Felhívja a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az *Üttv. 22. § (1)* bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2022. december 6. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2022. F. 179.)